

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 22 april 1892, kl. 12 midd.

Betänkande, i anledning af väckt motion om höjande af bevillningsavgiften för spelkort.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 65, anmärker herr *G. Jansson* i Krakerud, att den nu jemlikt kongl. kungörelsen den 5 december 1873 för spelkort utgående bevillningsavgift af 75 öre för hvarje kortlek i jämförelse med annan beskattning framstår såsom alltför låg, synnerligast i betraktande deraf att denna bevillning hufvudsakligast drabbar de bättre lottade inom nationen. Då derjemte den inkomst, som på spel förvärfvas, sällan kan åtkommas genom beskattning i vanlig ordning, anser motionären, att man, för att åtminstone i någon mån råda bot för dessa missförhållanden, bör höja den för spelkort nu stadgade bevillningsavgift samt hemställer fördenskull,

att Riksdagen ville besluta, det alla till försäljning och förbrukning inom riket ämnade figurerade eller ofigurerade kort, hvarmed spel kan öfvas, antingen de äro i riket tillverkade eller från utrikes ort dit införda, skola beläggas med en avgift af tre kronor för hvarje kortlek.

Ifrågavarande skatt har redan länge förekommit inom vårt beskattningssystem. Påbjuden redan af Carl XII har den med tvenne kortare afbrott, det ena från nännede konungs död till 1730 och det andra från 1809 till 1812, utgått till närvarande tid, om än så väl beloppet och dispositionen af skatten som sättet för dess uppbörd undergått åtskilliga förändringar, särskildt efter dess senaste återinförande.

Hvad sålunda beträffar stämpelns belopp, som genom kongl. förordningen den 30 december 1812 blifvit bestämdt till 2 sk. 6 rst. för hvarje kortlek, höjdes detsamma enligt kongl. förordningen den 14 november 1835 till 6 sk. banko, derefter enligt kongl. förordningen den 23 februari 1842 till 8 sk. banko, derpå enligt kongl. kungörelsen den 15 december 1854 till 12 sk. banko och slutligen enligt kongl. kungörelsen den 21 oktober 1871 till 75 öre, hvilket belopp bibehållits jemväl i nu gällande förordning af den 5 december 1873.

Ändringarne uti dispositionen och sättet för uppbörden af skatten i fråga hafva hufvudsakligen bestått deruti, att bestämda belopp af skatten i stället för viss andel af densamma stadgats skola tillfalla vissa fromma stiftelser, samt att uppbörden öfverflyttats från ett embetsverk till ett annat. Sålunda utbetalar staten för närvarande årligen följande belopp af denna bevillning, nemligen, till allmänna barnhusinrättningen i Stockholm 27,000 kronor, till Frimurarebarnhuset 1,500 kronor och till Serafimerordens-lazarettet 1,500 kronor.

Åt de barnhus- eller fattigvårdsinrättningar i landssortstäder, hvilka år 1871 enligt äldre stadganden utaf ifrågavarande bevillningsafgift åtnjöto bidrag med en sk. banko eller tre och ett åttendedels öre för hvarje i staden tillverkad kortlek, utgår fortfarande dylikt bidrag, med vilkor dock att kortfabrikationen i dessa städer icke utöfver ett års tid blifvit afbruten.

Nu gällande bestämmelser om ifrågavarande bevillning återfinnas i kongl. kungörelsen den 5 december 1873, angående bevillningsafgift för spelkort samt om kortstämplingens verkställande, samt kongl. kungörelserna den 17 november 1876 och den 6 maj 1881, angående ändringar i förstberörda kongl. kungörelse.

Stadgandet angående kortstämpelns belopp lyder nu:

»Alla till försäljning och förbrukning inom riket ämnade figurerade eller ofigurerade kort, hvarmed spel kan öfvas, antingen de äro i riket tillverkade eller från utrikes ort dit införda, skola beläggas med en afgift af sjuttiofem öre för hvarje kortlek.»

Det ungefärliga årliga beloppet af denna bevillning framgår af

nedanintagna uppgifter å värdet af de kortfabrikanterna eller vederbörande varuegare från statskontoret tillhandahållna spelkortsstämplar eller s. k. kortkonvolut:

år 1874	97,198	kronor	50	öre
” 1875	132,657	”	—	
” 1876	107,319	”	—	
” 1877	141,625	”	50	”
” 1878	119,571	”	—	
” 1879	81,270	”	—	
” 1880	123,910	”	50	”
” 1881	89,431	”	—	”
” 1882	118,856	”	25	”
” 1883	122,210	”	—	”
” 1884	119,406	”		
” 1885	94,186	”	50	”
” 1886	109,314	”	—	
” 1887	105,812	”	25	”
” 1888	143,651	”	—	”
” 1889	98,451	”	75	”
” 1890	120,931	”	50	”
” 1891	127,382	”	25	”

Vid bestämmande af beloppet utaf en sådan skatt som den ifrågavarande har man, så vidt man ej vill använda densamma för att helt och hållet undertrycka bruket af det beskattade föremålet, endast att tillse, det man ej stegrar beskattningen i sådan grad, att statens inkomst af densamma i stället för att ökas kommer att minskas eller att beskattningen framlockar allehanda försök att på lagstridigt sätt undandraga sig densamma.

Några dylika följder af ifrågavarande bevillningsavgifts senaste höjning hafva enligt hvad erfarenheten från de tjugu år, som derefter förflutit, gifvit vid handen, icke visat sig, och otvifvelaktigt är, att avgiften i fråga kan utan fara för berörda menliga följder ytterligare höjas. Utskottet anser dock icke tillrädligt att nu på en gång sträcka förhöjningen till det af motionären föreslagna belopp, eller tre kronor för hvarje kortlek utan finner en höjning af etthundra procent af det nuvarande stämpelbeloppet eller en höjning i samma proportion som den genom kongl. kungörelsen den 21 oktober 1871 föreskrifna, vara den lämpligaste.

På grund häraf hemställer utskottet, att Riksdagen måtte besluta, att alla till försäljning och förbrukning inom riket ämnade, figurerade eller ofigurerade kort, hvarmed spel kan öfvas, antingen de äro i riket tillverkade eller från utrikes ort dit införda, skola beläggas med en afgift af en krona 50 öre för hvarje kortlek.

Stockholm den 21 april 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.

Herr *Almström* har begärt att få antecknadt, att han icke deltagit i behandlingen inom utskottet af detta betänkande.